

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 56/17

Λουξεμβούργο, 30 Μαΐου 2017

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα στην υπόθεση C-165/16
Toufik Lounes κατά Secretary of State for the Home Department

Κατά τον γενικό εισαγγελέα Υ. Βοτ, υπήκοος κράτους μη μέλους της ΕΕ, ο οποίος είναι μέλος της οικογενείας πολίτη της Ένωσης, μπορεί να έχει δικαίωμα διαμονής εντός του κράτους μέλους στο οποίο ο εν λόγω πολίτης διέμενε και πριν αποκτήσει την ιθαγένεια του κράτους μέλους αυτού και δημιουργήσει οικογένεια

Προς εξασφάλιση της πρακτικής αποτελεσματικότητας των δικαιωμάτων που παρέχει η ιθαγένεια της Ένωσης, οι προϋποθέσεις χορήγησης του εν λόγω παρεπόμενου δικαιώματος διαμονής καταρχήν δεν πρέπει να είναι αυστηρότερες από εκείνες που προβλέπονται από την οδηγία περί δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών της Ένωσης

Ο Toufik Lounes, Αλγερινός υπήκοος, εισήλθε στο Ηνωμένο Βασίλειο το 2010 με προξενική θεώρηση επισκέπτη διάρκειας έξι μηνών. Στη συνέχεια παρέμεινε παρανόμως στη βρετανική επικράτεια. Η Perla Nerea García Ormazábal, Ισπανίδα υπήκοος, μετέβη στο Ηνωμένο Βασίλειο ως φοιτήτρια το 1996 και άρχισε να εργάζεται με πλήρες ωράριο το 2004. Απέκτησε τη βρετανική ιθαγένεια με πολιτογράφηση το 2009.

Το 2014 ο T. Lounes και η P. N. García Ormazábal συνήψαν γάμο. Κατόπιν του γάμου τους, ο T. Lounes ζήτησε από τον Υπουργό Εσωτερικών χορήγηση άδειας διαμονής ως μέλος της οικογενείας υπηκόου του ΕΟΧ (Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου). Στις 14 Μαΐου του κοινοποιήθηκε σχετική ειδοποίηση, συνοδευόμενη από απόφαση περί απομακρύνσεως από το Ηνωμένο Βασίλειο, επειδή είχε υπερβεί την επιτρεπόμενη διάρκεια διαμονής εντός του Ηνωμένου Βασιλείου κατά παράβαση της ρυθμίσεως περί μεταναστών.

Επιπλέον, ο Υπουργός Εσωτερικών πληροφόρησε τον T. Lounes, με έγγραφο της 22ας Μαΐου 2014, ότι το αίτημά του για χορήγηση άδειας διαμονής είχε απορριφθεί. Το έγγραφο αυτό ανέφερε ότι, κατά τη βρετανική νομοθεσία, η P. N. García Ormazábal δεν λογιζόταν πλέον ως «υπήκοος του ΕΟΧ» διότι είχε αποκτήσει τη βρετανική ιθαγένεια. Επομένως, δεν είχε πλέον τα δικαιώματα τα οποία παρέχει η οδηγία περί ελεύθερης κυκλοφορίας¹, οπότε ο T. Lounes δεν εδικαιούτο να λάβει άδεια διαμονής ως μέλος της οικογένειας υπηκόου του ΕΟΧ.

Ο T. Lounes άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως της 22ας Μαΐου 2014 ενώπιον του High Court of justice (England and Wales) (ανώτερου δικαστηρίου Αγγλίας και Ουαλίας). Έχοντας αμφιβολίες για τη συμφωνία της βρετανικής νομοθεσίας με το δίκαιο της Ένωσης, το δικαστήριο αυτό ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί του ως άνω ζητήματος.

Με τις σημερινές προτάσεις του ο γενικός εισαγγελέας Yves Bot σημειώνει καταρχάς ότι υφίσταται μια αδιάρρηκτη σχέση μεταξύ της ασκήσεως των δικαιωμάτων τα οποία παρέσχε η οδηγία στην P. N. García Ormazábal και κτήσεως από την ίδια της βρετανικής ιθαγένειας. **Μολονότι οι προϋποθέσεις κτήσεως και απώλειας της ιθαγένειας εμπίπτουν στην αρμοδιότητα κάθε κράτους μέλους, η αρμοδιότητα αυτή πρέπει να ασκείται τηρουμένου του δικαίου της Ένωσης, οι δε εθνικοί κανόνες πρέπει να είναι σύμφωνοι με το δίκαιο αυτό.**

¹ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ 2004, L 158, σ. 77).

Στη συνέχεια, ο γενικός εισαγγελέας εκτιμά ότι η οδηγία περιορίζει σαφώς το προσωπικό πεδίο εφαρμογής της στους πολίτες της Ένωσης που διαμένουν εντός κράτους μέλους διαφορετικού από αυτό του οποίου έχουν την ιθαγένεια.

Εξ αυτού ο γενικός εισαγγελέας συνάγει ότι, παρά την πρόδηλη σχέση που υπάρχει μεταξύ της ασκήσεως των δικαιωμάτων που παρέσχε η οδηγία στην P. N. García Ormazábal και της εκ μέρους της κτήσεως της βρετανικής ιθαγενείας, η νομική της κατάσταση μεταβλήθηκε ριζικά λόγω της πολιτογραφήσεώς της, τόσο από πλευράς του δικαίου της Ένωσης όσο και από πλευράς του εθνικού δικαίου.

Έτσι, ο γενικός εισαγγελέας έχει τη γνώμη ότι η P. N. García Ormazábal δεν είναι πλέον «δικαιούχος» κατά την έννοια της οδηγίας. Επομένως, ο σύζυγός της δεν μπορεί να έχει, βάσει της οδηγίας, παρεπόμενο δικαίωμα διαμονής εντός του κράτους μέλους του οποίου η σύζυγός του έχει πλέον την ιθαγένεια.

Ωστόσο, ο γενικός εισαγγελέας επισημαίνει ότι, κατά το άρθρο 21 ΣΛΕΕ, τα κράτη μέλη οφείλουν να παρέχουν τη δυνατότητα στους πολίτες της Ένωσης που δεν έχουν την ιθαγένειά τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν στο έδαφός τους μαζί με τους/τις συζύγους τους και, ενδεχομένως, ορισμένα μέλη της οικογένειάς τους που δεν είναι πολίτες της Ένωσης. Ο γενικός εισαγγελέας υπενθυμίζει συναφώς τη νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία, προς εξασφάλιση της πρακτικής αποτελεσματικότητας του άρθρου αυτού, επιβάλλεται η εφαρμογή κατ' αναλογία των διατάξεων της οδηγίας σχετικά με την περίπτωση επιστροφής του πολίτη της Ένωσης στο κράτος μέλος καταγωγής του.

Δεδομένου ότι η P. N. García Ormazábal, επιλέγοντας την απόκτηση ιθαγένειας με πολιτογράφηση εντός του κράτους μέλους υποδοχής (του Ηνωμένου Βασιλείου), εξέφρασε τη βούλησή της να ζήσει εντός του κράτους αυτού όπως θα μπορούσε να ζήσει εντός του κράτους μέλους καταγωγής της, δημιουργώντας διαρκείς και σταθερούς δεσμούς με το κράτος μέλος υποδοχής, ο γενικός εισαγγελέας προτείνει την κατ' αναλογία εφαρμογή της ως άνω νομολογίας στην υπό κρίση υπόθεση.

Κατά συνέπεια, ο γενικός εισαγγελέας κρίνει ότι η πρακτική αποτελεσματικότητα των δικαιωμάτων που παρέχει το άρθρο 21 ΣΛΕΕ επιβάλλει ώστε να μπορεί να συνεχίσει κάθε πολίτης της Ένωσης, όπως η P. N. Mme García Ormazábal, την οικογενειακή ζωή την οποία διήγε μέχρι τότε με τον σύζυγό του εντός του κράτους μέλους του οποίου ο πολίτης αυτός απέκτησε την ιθαγένεια.

Ο γενικός εισαγγελέας συνάγει ότι οι προϋποθέσεις παροχής ενός παρεπόμενου δικαιώματος διαμονής σε υπήκοο κράτους μη μέλους της ΕΕ, ο οποίος είναι μέλος της οικογένειας πολίτη της Ένωσης, δεν θα πρέπει να είναι, καταρχήν, αυστηρότερες από εκείνες που προβλέπονται από την ως άνω οδηγία.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία αναπτύξεώς τους

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582